

Teismo praktikos rinkinys

Sujungtos bylos C-584/20 P ir C-621/20 P

Europos Komisija
prieš
Landesbank Baden-Württemberg
ir
Bendrą pertvarkymo valdybą

2021 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

„Apeliacinis skundas – Bankų sąjunga – Bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – *Ex ante* įnašų už 2017 m. apskaičiavimas – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimo autentiškumo patvirtinimas – Pareiga motyvuoti – Konfidencialūs duomenys – Deleguotojo reglamento (ES) 2015/63 teisėtumas“

1. *Europos Sąjungos teisė – Principai – Teisė į gynybą – Rungimosi principas – Laikymasis vykstant teismo procesui – Apimtis – Teismo „ex officio“ iškeltas teisinis pagrindas – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimo, kuriuo nustatomi „ex ante“ įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF), autentiškumo patvirtinimo nebuvimas – Šalims skirto raginimo pateikti pastabas dėl šio pagrindo nebuvimas – Minėto principo pažeidimas*
(Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis)

(žr. 56–60, 62, 66–71, 77 punktus)

2. *Institucijų aktai – Motyvavimas – Pareiga – Apimtis – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimas, kuriuo nustatyti „ex ante“ įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) – Būtinybės šiame sprendime nurodyti visą informaciją, leidžiančią patikrinti įnašų apskaičiavimo tikslumą, nebuvimas – Pareigos motyvuoti derinimas su bendruoju atitinkamų įmonių komercinės paslapties apsaugos principu – Reglamento 2015/63 nuostatu, susijusių su „ex ante“ įnašų į BPF apskaičiavimo metodu, teisėtumas*
(SESV 296 straipsnio antra pastraipa; Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 806/2014; Komisijos reglamento 2015/63 4–7, 9 straipsniai ir I priedas)

(žr. 102–105, 109, 120–122, 124, 128, 130, 137–140, 142 punktus)

3. *Ieškinys dėl panaikinimo – Pagrindai – Esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimo, kuriuo nustatomi „ex ante“ įnašai į Bendrą*

pertvarkymo fondą (BPF), autentiškumo patvirtinimo nebuvimas – Teismo „ex officio“ atliekamas nagrinėjimas (SESV 263 straipsnis)

(žr. 152 punktą)

4. *Institucijų aktai – Motyvavimas – Pareiga – Apimtis – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimas, kuriuo nustatyti „ex ante“ įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) – BPV pranešimas tik dalies reikšmingos informacijos, kuri galėjo būti pateikta nepažeidžiant atitinkamų įstaigų komercinės paslapties – Nepakankamas motyvavimas – Sprendimo panaikinimas (SESV 296 straipsnio antra pastraipa; Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 806/2014; Komisijos reglamentas 2015/63)*

(žr. 168–172 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)

5. *Ieškinys dėl panaikinimo – Sprendimas dėl panaikinimo – Padariniai – Teisingumo Teismo nustatytas apribojimas – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimas, kuriuo nustatyti „ex ante“ įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) – To sprendimo padarinių palikimas galioti, kol jis bus pakeistas per protingą terminą – Teisinio saugumo motyvais grindžiamas pateisinimas (SESV 264 straipsnio antra pastraipa; Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 806/2014; Komisijos reglamentas 2015/63)*

(žr. 175–178 punktus, rezoliucinės dalies 3 punktą)

Santrauka

Bendros pertvarkymo valdybos sprendimas dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. apskaičiavimo panaikintas *Landesbank Baden-Württemberg* atžvilgiu dėl nepakankamo motyvavimo

Šiuo klausimu padaręs tokią pačią išvadą, kaip ir Bendrasis Teismas, Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą, nes jis pažeidė rungimosi principą ir neteisingai įvertino pareigos motyvuoti apimtį

2017 m. balandžio 11 d. Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) Bendro pertvarkymo fondo (BPF) finansavimo srityje priėmė sprendimą, kuriuo nustatomas kiekvienos kredito įstaigos už 2017 m. mokėtinų *ex ante* įnašų į BPF dydis¹. Tarp šių įstaigų buvo Vokietijos kredito įstaiga *Landesbank Baden-Württemberg*.

Gavęs *Landesbank Baden-Württemberg* ieškinį dėl panaikinimo Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su šia įstaiga². Jis nusprendė, kad tas sprendimas neatitinka autentiškumo patvirtinimo reikalavimo, ir, siekdamas gero teisingumo vykdymo, papildomai konstatavo, kad šį sprendimą BPV priėmė pažeisdama pareigą motyvuoti. Šiuo

¹ 2017 m. balandžio 11 d. vykdomosios sudėties BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. apskaičiavimo (SRB / ES / SRF/2017/05) (toliau – ginčijamas sprendimas).

² 2020 m. rugsėjo 23 d. Sprendimas *Landesbank Baden-Württemberg / BPV* (T-411/17, EU:T:2020:435).

klausimu jis, be kita ko, nusprendė, kad ginčijamame sprendime nėra beveik jokių duomenų, kuriais remiantis apskaičiuojamas *ex ante* įnašas į BPF, ir kad jo priede nėra pakankamai informacijos, kad būtų galima patikrinti šio įnašo tikslumą.

Išnagrinėjusi apeliacinius skundus, kuriuos pateikė Komisija (byla C-584/20 P) ir BPV (byla C-621/20 P), Teisingumo Teismo didžioji kolegija panaikino Bendrojo Teismo sprendimą. Priimdamas galutinį sprendimą byloje, Teisingumo Teismas panaikino ginčijamą sprendimą *Landesbank Baden-Württemberg* atžvilgiu dėl nepakankamo motyvavimo, tačiau laikėsi kitokios pozicijos, nei Bendrasis Teismas, dėl reikalavimo motyvuoti tokį sprendimą apimties.

Teisingumo Teismo vertinimas

Pirma, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, nes nesuteikė BPV galimybės tinkamai išreikšti nuomonę dėl Bendrojo Teismo savo iniciatyva iškelto pagrindo, susijusio su pakankamų ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimo įrodymų nebuvimu.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad siekiant užtikrinti veiksmingą rungimosi principo laikymąsi, išankstinis raginimas šalims pateikti pastabas dėl pagrindo, kurį Sąjungos teismas ketina iškelti savo iniciatyva, turi būti pateiktas joms tokiomis sąlygomis, kuriomis jos galėtų tinkamai ir veiksmingai pareikšti nuomonę dėl šio pagrindo, prireikus pateikiant šiam teismui būtinus įrodymus, kad jis galėtų priimti sprendimą dėl minėto pagrindo, žinodamas visas aplinkybes. Todėl Bendrasis Teismas turėjo informuoti šalis, kad ketina grįsti savo sprendimą pagrindu, susijusiu su ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimo nebuvimu, ir atitinkamai paraginti jas pateikti argumentus, kurie, jų nuomone, yra naudingi, kad jis galėtų priimti sprendimą dėl šio pagrindo. Vis dėlto nagrinėjamu atveju nei prieš posėdį, nei per jį Bendrasis Teismas faktiškai nesuteikė BPV galimybės tinkamai ir veiksmingai pareikšti nuomonę dėl šio pagrindo, be kita ko, pateikiant įrodymų, susijusių su ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimu.

Taigi konstatavęs, kad Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad BPV pakankamai užtikrino viso ginčijamo sprendimo – jo teksto ir priedo – autentiškumą, be kita ko, naudodama „ARES“ informacinę sistemą.

Antra, Teisingumo Teismas nusprendė dėl BPV tenkančios pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su sprendimo, kaip antai ginčijamo sprendimo, priėmimu.

Visų pirma jis pažymėjo, kad Bendrasis Teismas neteisingai įvertino šios pareigos apimtį, nes konstatavo, kad ginčijamo sprendimo motyvuose BPV turėjo nurodyti duomenis, leidžiančius *Landesbank Baden-Württemberg* patikrinti savo *ex ante* įnašo į BPF už 2017 m. apskaičiavimo tikslumą, o šiai pareigai negali turėti įtakos tam tikrų šių duomenų konfidencialumas.

Viena vertus, bet kokio Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros sprendimo, kuriuo privačiam ūkio subjektui nurodoma sumokėti tam tikrą pinigų sumą, motyvai nebūtinai turi apimti visus duomenis, leidžiančius jo adresatui patikrinti šios sumos apskaičiavimo tikslumą. Kita vertus, Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai, taikydami komercinių paslapčių apsaugos principą, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, iš esmės turi neatskleisti privataus ūkio subjekto konkurentams jo pateiktos konfidencialios informacijos.

Atsižvelgiant į BPF finansavimo sistemos logiką ir *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo būdą, grindžiamą, be kita ko, konfidencialių duomenų, susijusių su įstaigų, kurioms taikomas šis apskaičiavimas, finansine padėtimi, naudojimu, pareiga motyvuoti ginčijamą sprendimą turi būti derinama su BPV pareiga saugoti šių įstaigų komercinę paslaptį. Vis dėlto pastaroji pareiga neturi būti aiškinama taip plačiai, kad pareiga motyvuoti netektų prasmės. Šiuo klausimu pažymėtina, kad sprendimo, kuriuo privačiam ūkio subjektui nustatoma pareiga sumokėti tam tikrą pinigų sumą, motyvuose nepateikiant jam visos informacijos, leidžiančios tiksliai patikrinti šios pinigų sumos apskaičiavimą, nėra visais atvejais neišvengiamai pažeidžiama pareigos motyvuoti esmė.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju pareigos motyvuoti laikomasi, kai sprendimo, kuriuo nustatomi *ex ante* įnašai į BPF, adresatai, nors jiems nepateikiami duomenys, kuriems taikoma komercinė paslaptis, žino BPV naudotą apskaičiavimo metodą ir turi pakankamai informacijos, kad iš esmės galėtų suprasti, kaip į jų individualią padėtį buvo atsižvelgta apskaičiuojant jų *ex ante* įnašus į BPF, lyginant su visų kitų atitinkamų įstaigų padėtimi.

Be to, Teisingumo Teismas nepatvirtino Bendrojo Teismo išvados, kad BPV pareigos motyvuoti pažeidimą, kalbant apie *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo dalį, susijusią su koregavimu atsižvelgiant į atitinkamų įstaigų rizikos profilį, lėmė tam tikrą Deleguotojo reglamento 2015/63³ nuostatų neteisėtumas.

Išsamiai aprašęs mechanizmą, pagal kurį atliekamas *ex ante* įnašų į BPF koregavimas atsižvelgiant į rizikos profilį, iš esmės užtikrinamas priskiriant atitinkamas įstaigas, remiantis tam tikromis vertėmis, prie „bins“ – tai leidžia, *in fine*, nustatyti koregavimo pagal rizikos profilį koeficientą – Teisingumo Teismas pažymėjo, kad BPV gali, nepažeisdama savo pareigos saugoti komercinę paslaptį, atskleisti „bins“ ribines vertes ir susijusius rodiklius. Tokiu atskleidimu siekiama, kad atitinkama įmonė galėtų įsitikinti, be kita ko, kad jos klasifikavimas atliekant rodiklių diskretizavimą tikrai atitinka jos ekonominę situaciją, kad šis diskretizavimas atliktas laikantis Deleguotajame reglamente 2015/63 nustatyto metodo remiantis įtikinamais duomenimis ir kad atsižvelgta į visus rizikos veiksnius.

Be to, kiti *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo metodikos etapai grindžiami apibendrintais atitinkamų įstaigų duomenimis, kurie gali būti atskleisti apibendrinta forma nepažeidžiant BPV pareigos saugoti komercinę paslaptį.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Deleguotasis reglamentas 2015/63 netrukdo BPV atskleisti apibendrintos ir anonimizuotos informacijos, kuri būtų pakankama įstaigai suprasti, kaip į jos individualią padėtį atsižvelgta apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą į BPF, palyginti su visų kitų atitinkamų įstaigų padėtimi. Žinoma, motyvai, grindžiami reikšmingos informacijos atskleidimu apibendrinta ir anonimizuota forma, neleidžia kiekvienai įstaigai sistemingai nustatyti galimos BPV klaidos renkant ir apibendrinant nagrinėjamus duomenis. Tačiau tų motyvų pakanka, kad ši įstaiga galėtų įsitikinti, jog informacija, kurią ji pateikė kompetentingoms institucijoms, buvo įtraukta apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą į BPF pagal reikšmingas Sąjungos teisės taisykles, ir remdamasi bendromis žiniomis finansų sektoriuje nustatyti galimą neįtikinamos ar akivaizdžiai neteisingos informacijos naudojimą, taip pat nuspręsti, ar reikia pateikti ieškinį dėl BPV sprendimo, kuriuo nustatomas jos *ex ante* įnašas į BPF, panaikinimo. Teisingumo Teismas vis dėlto pažymėjo, kad šis požiūris dėl tokio sprendimo, kaip antai

³ 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44). Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas konstatavo, kad šio reglamento 4–7, 9 straipsniai ir I priedas, kuriuose numatytas *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo metodas, yra neteisėti.

ginčijamas sprendimas, motyvavimo nedaro poveikio Sąjungos teismų galimybei, siekiant vykdyti veiksmingą teisminę kontrolę, atitinkančią Chartijos 47 straipsnio reikalavimus, nurodyti BPV pateikti duomenis, galinčius pateisinti skaičiavimus, kurių tikslumas juose ginčijamas, prireikus užtikrinant šių duomenų konfidencialumą.

Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, nes jame pateikti duomenys ir duomenys, kurie to sprendimo priėmimo dieną buvo prieinami BPV interneto svetainėje, apėmė tik dalį reikšmingos informacijos, kurią BPV galėjo pateikti neatskleisdama komercinės paslapties. Konkrečiai kalbant, nei to sprendimo priede, nei BPV interneto svetainėje nebuvo duomenų apie kiekvienos „bin“ ribines vertes ir susijusių rodiklių vertes. Todėl ginčijamas sprendimas panaikintas tiek, kiek jis susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg*.